

**NEPOSTOJANJE VREMENSKOG OGRANIČENJA ZA POKRETANJE PONAVLJANJA
POSTUPKA OKONČANOG REŠENJEM REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I
INVALIDSKO OSIGURANJE**

Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju

član 104

Neispunjenost zakonskih uslova

Sentenca:

Vremenski nije ograničeno pokretanje ponavljanja postupka okončanog rešenjem Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, u slučajevima kada nisu ispunjeni uslovi i rokovi propisani Zakonom o opštem upravnom postupku.

Iz obrazloženja:

"Pravilno je, po oceni Upravnog suda, odlučio tuženi organ kada je, u postupku u kome nije bilo povreda pravila postupka, odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepeni organ u ponovljenom postupku pravilno utvrdio da kod tužioca ne postoji potpuni gubitak radne sposobnosti, odnosno invalidnost od 9.8.2000. godine, zbog čega mu prestaje pravo i isplata penzije od 28.11.2007. godine, kao dana donošenja rešenja. Pritom je, tuženi organ pravilno našao da je postupak pred prvostepenim organom ponavljen po službenoj dužnosti, pravilnom primenom odredbe člana 104. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (dalje: Zakon o PIO), prema kojoj je protiv konačnog rešenja fonda, u slučajevima kada nisu ispunjeni uslovi za ponavljanje postupka po zakonu, kojim je uređen opšti upravni postupak, ili su protekli rokovi za ponavljanje postupka po tom zakonu, moguće ponoviti postupak ako se sazna za nove činjenice, nađe ili stekne mogućnost da se upotrebe novi dokazi, koji bi sami, ili sa već upotrebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rešenja, kao i kada je propušteno da se u ranijem postupku iznese neka činjenica, odnosno dokaz koji može dovesti do drugačijeg rešenja (stav 1.). Ponavljanje postupka pokreće se na predlog osiguranika ili po službenoj dužnosti (stav 2.). Ako je predlog za ponavljanje postupka podnet, odnosno postupak ponavljanja pokrenut u roku od 5 godina od dana dostavljanja rešenja osiguraniku, u ponovljenom postupku se primenjuju propisi koji su važili u vreme donošenja rešenja po kome se postupak ponavlja. Ako je predlog podnet, odnosno postupak ponavljanja pokrenut po isteku tog roka, u ponovljenom postupku se primenjuju propisi koji važe u vreme podnošenja predloga za ponavljanje postupka, odnosno u vreme pokretanja tog postupka po službenoj dužnosti (stav 3.). Na osnovu podataka pribavljenih u ranijem i ponovljenom postupku, nadležni organ novim rešenjem može ranije rešenje, koje je bilo predmet ponavljanja, ostaviti na snazi ili ga zameniti novim rešenjem kojim se ukida ranije rešenje (stav 4.).

U konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za ponavljanje postupka po zakonu kojim je uređen opšti upravni postupak, pa je postupak ponavljen korišćenjem pravnog sredstva propisanog citiranom odredbom člana 104. Zakona o PIO, a novi dokaz, koji je doveo do drugačijeg rešenja, je pribavljen korišćenjem ovlašćenja iz člana 240. stav 2. istog zakona, kojim je propisano da se nalazi i mišljenja organa veštačenja na osnovu kojih su, do dana stupanja na snagu ovog zakona, priznata prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja po osnovu invalidnosti, mogu preispitivati po službenoj dužnosti u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu tog zakona. Stoga se ne mogu prihvatiti kao osnovani navodi tužioca, da se iz osporenog i prvostepenog rešenja ne vidi da li je prvostepeno rešenje doneto u ponovljenom postupku primenom pravnog sredstva iz člana 104. Zakona o PIO ili u vršenju službenog nadzora primenom odredbe člana 240. istog zakona, odnosno da prvostepeni organ nije postupio u skladu sa pravnim shvatanjem i primedbama suda u pogledu postupka.

Sud je cenio navod tužioca da je protekao rok od 5 godina u kome je prvostepeni organ mogao da pokrene ovaj postupak, ali je našao da nije osnovan, budući da odredbom člana 104. navedenog zakona, nije uopšte propisan rok u kome se može pokrenuti postupak ponavljanja, a preispitivanje nalaza i mišljenja organa veštačenja, na osnovu kojeg je tužiocu priznato pravo na invalidsku penziju, je izvršeno u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu Zakona o PIO, saglasno odredbi člana 240. stav 2. istog zakona. Naime, Komisija za preispitivanje nalaza, ocena i mišljenja je dala svoj Nalaz, ocenu i mišljenje dana 2.11.2007. godine, u kome se nije složila sa Nalazom, ocenom i mišljenjem od 9.8.2000. godine, a Zakon o PIO je stupio na snagu dana 10.4.2003. godine."

(Presuda Upravnog suda, 9 U. 31283/2010 od 8.3.2012. godine)